

Τῇ ἡ' τοῦ μηνὸς ἰουλίου

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ ἐν Ἀθῶ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς. Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὁρθρῷ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, Ἰουλίου 8 (Λκ. ζ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21), καὶ κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Ἦχος δ'.

* * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς· * Κύριε, * ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· * Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, * Χριστὲ ὁ Θεός· *

εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, *
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων * τὴν συμμαχίαν
ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, * μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς
ἱκεσίας ἡμῶν, * πανύμνητε Θεοτόκε· * στήριξον ὀρθοδόξων
πολιτείαν· * σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν * καὶ χορήγει αὐτοῖς
οὐρανόθεν τὴν νίκην· * διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, * μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(τρίς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. (δῖς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ
αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν
κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους
ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ

συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου

ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
 ἦτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ.
 Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μέχρι καὶ τῆς
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
 Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...
 Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.
 Ὁ ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
 Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἦχος ὁ Δι-Θ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν Ⲅ ευ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου Ⲅ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἁγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
 ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
 ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν Ⲅ ευ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου Ⲅ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο μαρτυς σὺ Κυ ρι ε εν τη α θλη σει αυ τῷ
το στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ
σὺ τῷ Θε ὀ η μων ε χων γα ρτην ι σχυν σὺ τῷ τυ
ραν νῷς κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α
νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε
ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον ἐκ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὰς καθημερινάς (ὄρα εἰς Ὁρολόγιον «θεοτοκία ἀπολυτίκια»).

Ἦχος Δι-Θ.

Παρ θε νε πα να μω με Μη τηρ Χρι στῷ τῷ Θε ὀ ρομ
φαι α δι ηλ θε σὺ την πα να γι αν ψυ χην η
νι κα σταυ ρῷ με νον ε βλε ψας ε κῶ σι ως τον Υι
ον και Θε ον σὺ ον περ ευ λο γη με νη δυ σω
πῶ σα μη παυ ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
ρη σα σθαι αι αι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς Ὀκτωήχου.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ φάλλουν τὰ ὕμνολογικὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, κατόπιν δὲ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς τὸ Μηναῖον δὲν ἔχει καθίσματα, φάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς. Καὶ ὅταν μὲν στιχολογοῦνται τρία καθίσματα Ψαλτηρίου, φάλλονται ὅλα τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς· ὅταν δὲ στιχολογοῦνται δύο καθίσματα, φάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τὰ τῆς α' καὶ γ' στιχολογίας, τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τὰ τῆς β' καὶ γ' στιχολογίας. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁμῶς εἴθισται νὰ φάλλονται ὅλα τὰ καθίσματα. (Σύστημα Τυπικοῦ π. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη σ. 105 υποσημείωση 159)

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανων ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα, γλυκύτατε Υἱέ; Πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν; Πῶς ὑπομένεις σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστοургὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ

πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔτεινας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.**

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑφούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει τὸν μόνον σε Ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ σταυροῦ σε Δυνατὲ κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ ἄμνᾶς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύνουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατὰκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρίναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' φαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ εἷς τοῦ Ἀγίου·
 Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ
 τῶν Θεοτοκίων, πλὴν τῶν τῆς ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς,
 Ὁ Σταυρός ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.
 Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τείνας τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὖσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ με τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε τὴν ἐμήν, ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς πόνοις πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα ἄχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοί σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὡδὴ τετάρτη τῇ Θεητόκῳ Κόρηι.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς οὖσα καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρσον. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἐορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν

ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Δόξα.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσας, ὡς νουνεχῆς ἡλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευσέ, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Παρακλητικῆς, Σταυρώσιμος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔρῳξας, Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥομφαίαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἥνοικται, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πύρινοι ποταμοί, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα ἔκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβεὶμ ἰκετεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφους, παθῶν τῶν τοῦ

σώματος, δείξον ανώτερον. (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὖροιμί σε σώζουσιν, τῆς καταδίκης με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχχνους μου τρόπους μετάβαλε· συμπαθεία σου Χριστέ, ἀσυμπαθῇ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι, τῆς κυησάσης σε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν, προσεκκαλούμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Δόξα.

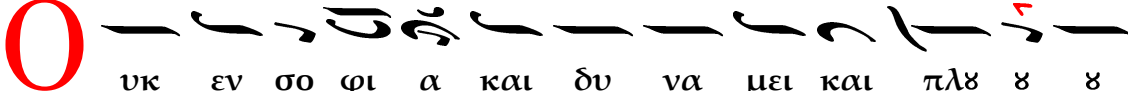
Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ στολὴν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς.

Ἦχος ὁ Βου ξ

Ο
υκ εν σο φι α και δυ να μει και πλ8 8 8

τω ω καν χω με θα α αλλ εν σοι τη τ8 Πα τρος ε νυ

πο στα τω Σο φι α Θε 8 8 γαρ ε στιν Α γι ος πλη

ην σ8 φι λαν θρω πε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδὼς τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἦ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Ὑῖέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος Βου

Πα Β8

υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ

Πα Β8

ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ

Πα Β8

υ θρα κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ

ρας σου ρε ευσαντι αι μα τι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμεος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, * τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου, ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένω ὑμνεῖν, τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα καὶ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσε, * τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. (†303)

Στίχ. Ἦοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
Λέγειν· Κοπείτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὁγδοάτῃ Προκοπίου ἀρηιθόου κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, πατὴρ μὲν εὐσεβοῦς καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοῦνομα Χριστοφόρου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἰδῶλα θρησκευούσης, τῆς Αἰλιαίων (Ἱερουσαλὴμ δηλ.) πόλεως γέννημα· ὃν ἡ μήτηρ, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρέων πεποίηκεν.

Ὅς ἐντολὰς παρὰ τοῦ βασιλέως δεξάμενος, τοὺς χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἀψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα), καὶ τὴν πορείαν ὀνειδίζούσης καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχῆσων πορεύεται κατὰ τῶν χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέστερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαντος, ὥφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἶδει χρυστάλλου, καὶ φωνὴ ἐκεῖθεν ἠκούσθη λέγουσα· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μυηθεὶς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ, σταυρὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίους προσενεγκεῖν προετρέπετο καί, ᾧ τινι ἐπεπιστεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλλει ὡς χριστιανὸν πρὸς τὸν βασιλέα. Ὁ δέ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας ἡγεμόνι, ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν· ὅφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανὲς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστάσει τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἴτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκεῖσε εἰδῶλα καταβαλὼν, τοὺς στρατιώτας τῶν δύο νομέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις (τοὺς στρατιώτας δηλ. τῶν δύο Ταγμάτων σὺν τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν) Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικὰς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται πίστιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, αἱ δὲ ἀφειδῶς αἰκίζονται καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκκόπτονται καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπεύρονται καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα, ὑπὸ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. Ὅς Ἀρχελάῳ τινί, ξίφει πληῆξαι αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο

προπηδήσας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. Εἵτα τείνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξέεται· καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ἀπλωθεὶς καταφλέγεται καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσεσι· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι, σκορπίσας τὸ πῦρ, θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀναρτηθεὶς ξέεται· καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγίδι τοῦτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στεφηφόρος εἰς οὐρανὸν ἀνελήλυθε.

Ἡ Ἀγία Θεοδοσία, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Προκοπίου, ξίφει τελειοῦται. (†303)

Στίχ. Ἀθλομήτωρ οὖσα Θεοδοσία,
Ἐσπευσεν εἶναι κάκξιφους ἀθληφόρος.

Αἱ Ἅγιοι Δώδεκα γυναῖκες αἱ Συγκλητικαί, ξίφει τελειοῦνται. (†303)

Στίχ. Δις ἔξ ἀνείλεν εὐκλεεῖς κόρας ξίφος,
Ἡγουμένας σκύβαλα τῆς γῆς τὰ κλέη.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀντίοχος, Νικόστρατος οἱ τριβοῦνοι, Ἀβδᾶς καὶ Σάββας, ξίφει τελειοῦνται. (†303)

Στίχ. Ὁ Νικόστρατος τὴν τομὴν οἷσω λέγει
Ὡς Ἀντίοχος· μὴ γὰρ οὐ κάμοι κάρα;
Ἄπαξ ἐμαυτὸν πρὸς τὸ πάσχειν θρασύννας,
Χαρὰν τὸ πάσχειν ἐκ ξίφους Ἀβδᾶς ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ μυροβλύτου, κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος. (†1548)

Στίχ. Θεὸν φιλήσας Θεόφιλος γεννάδας,
Ἦδη σύνεστι τῷ φιλουμένῳ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου, ἔξ Ἀγίου Βλασίου Ἡγουμενίτσης, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1743)

Στίχ. Ἀναστασίῳ ἐπλάκη διπλοῦν στέφος,
Αἵμασι κοσμήσαντι ἱερωσύνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ ἐφορκιστοῦ, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου, διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Οὐστιούγκ Οὔσια Βόλογκντα ἀσκήσαντος. (†1303)

Στίχ. Σαλοῦ τὸν βίον Προκόπιος προκρίνας,
Σύνεστι Χριστῷ τῷ χορηγῷ σοφίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νέας ὁσιομάρτυρος Ἑλισάβετ, μεγάλης δουκίσσης τῆς Ῥωσίας, ἐν Ἀλαπαγέφσκ μαρτυρικῶς τελειωθείσης. (†1918)

Στίχ. Νεύσει ὀλοτρόπῳ πρὸς Χριστὸν στραφεῖσα,
Θέαμα οὐράνιον ἐν γῇ ἐφάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Ἀναστασίας, ἐν τῷ θεοβαδίστῳ Ὄρει τῶν Ἑλαιῶν μαρτυρικῶς τελειωθείσης. (†1995)

Στίχ. Νεομάρτυς στίλβουσα αὐγαῖς τριφώτοις,
χάριν παράσχου ἡμῖν Ἀναστασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῆς θαυματουργοῦ
εἰκόνος τῆς Θεομήτορος ἐν Καζάν τῆς Ρωσίας. **(1579)**

Στίχ. Καζάν πολιοῦχος καὶ πάσης Ῥωσίας,
Ῥῦσαι ἅπαντας ἐκ πάσης κακουχίας.

Ἐν Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς
Θεοτόκου, Παναγίας Εἰκονιστρίας, ἐν τῇ νήσῳ Σκιάθῳ. **(τιμωμένης
τῇ Κυριακῇ ἀπὸ β' ἕως γ' Ἰουλίου)**

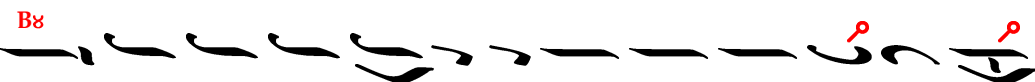
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς.

Ἦχος **Βου**

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

X
ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα

σμα τα εν λα κ κω εφ ρα ξε πυ ρος δε δυ να μιν εσ βε

σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει

ας ε ρα σται Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 **Μ**
ε γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον και

η γα λ λι α σε το πνευ μα μᾶ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶₇ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν⁶₇

2 ^χ **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λης αυ τ⁶₇ ι δα γαρ α πο τ⁶₇ νυν μα
 κα ρι ^χ ⁶₇ σι με πα σαι αι γε νε αι ⁶₇

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶₇ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν⁶₇

3 ^χ **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος ⁶₇ και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶₇ και
 το ε λε ος αυ τ⁶₇ εις γε νε αν και γε νε
 αν ^χ ⁶₇ τοις φο β⁶₇ με νοις αυ τον ⁶₇

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν⁶

⁴ **E**^{B8} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν⁶ς δι α νοι
 α καρ δι ας αυ των⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν⁶

⁵ **K**^{B8} α θει λε δυ να στας α πο θρονων⁶ και υ υ
 ψω σε^Δ τα πει ν⁶ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
 θω ων⁶ και πλ⁶ τ⁶ς εν τας ε ξα πε στει λε κε ν⁶

⁶
 ς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
 ξο[♯] τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν[♯] την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν[♯]

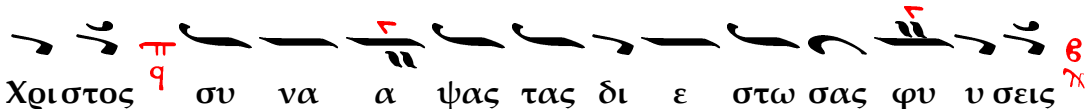
6 [♯] **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς[♯] κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων[♯] τω Α βρα αμ^{Δι} και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος[♯]

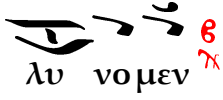
T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
 ξο[♯] τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν[♯] την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν[♯]

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος[♯] Βου^{Δι} ς

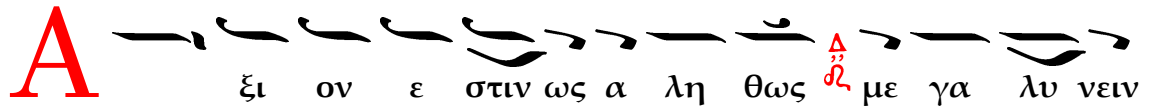
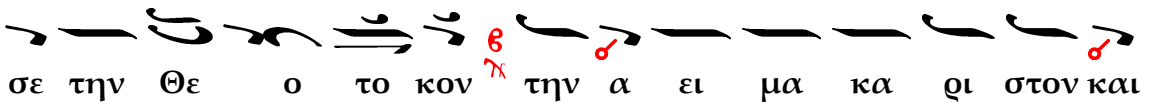
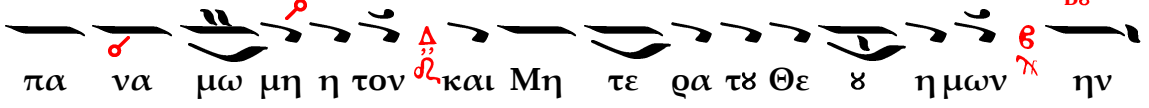
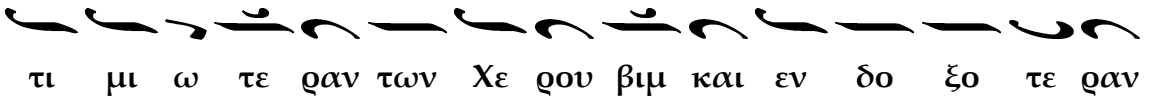
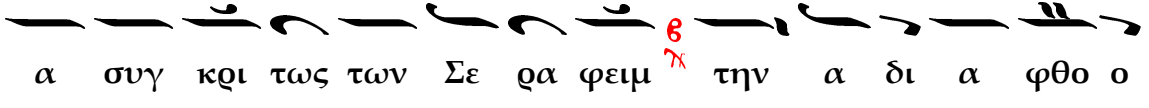
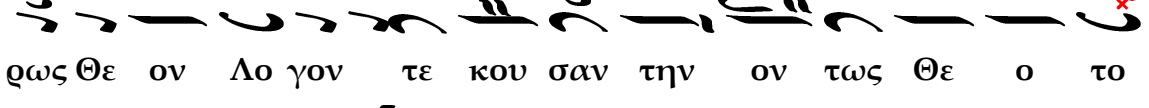
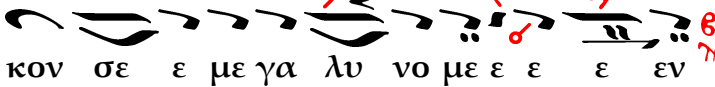
Λιθος α χει ρο τμη τος ο ορους εξ α λα
 ξευ του σου Πα ρθε ε νε[♯] α κρο γω νι αι ος ε τμη θη

 Χριστός σου να αψαστας διεστωσας φυυσεις

 διοεπαγαλλομενοι σεεθεοτοκεμεγα

 λυνομεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

 ξιονεστινωςαληθωςμεγαλυνειν

 σετηνθεοτοκοντηναιμακαριστονκαι

 παναμωμηητονκαιΜητερατθευημωνην

 τιμιωτεραντωνΧερουβιμκαιενδοξοτεραν

 ασυγκριτωςτωνΣεραφειμτηναδιαφθοο

 ρωςθεονΛογοντεκουσαντηνοντωςθεοτο

 κονσεεμεγαλυνομεεεεν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Λέγεται πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας

τῆς ἐβδομάδος ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ

καὶ εἶτα τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

 ξυρανωστωΠαυλωεγενετο

σοι η κλησις η φερω νυ μως προκοπ των Προ κο
 πι ε τω Κυ ρι ω χο ρας προ ση ξας Μα ρ
 τυ ρων μεθ ων πρε σβευεις υ περ των σε Ευ φη μιν
 των

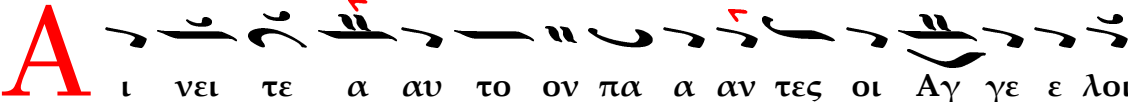
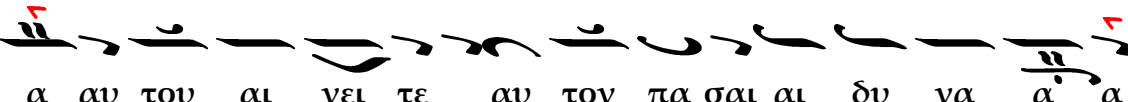
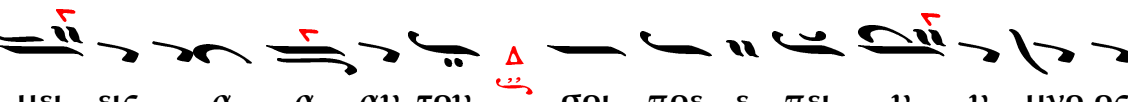
Θεοτοκίον.

Σ το πο λι τευ μα Λο γε κρα ται ω σον
 εν πο λε μοις τοις βα σι λευ σι το νι κος κα
 τα βα ρ βα ρων πα ρε χων της Θε ο το
 κς πρε σβει αις ην ε δω ρη σω χρι στι α νοις
 προ στα σι αν

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

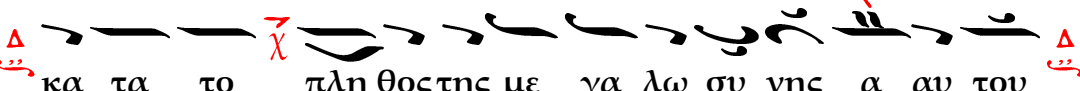

 ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α' α

 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

 τω ω ω Θε ε ε ε ω

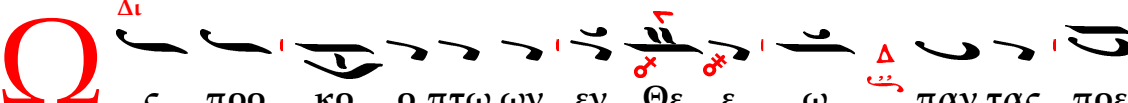
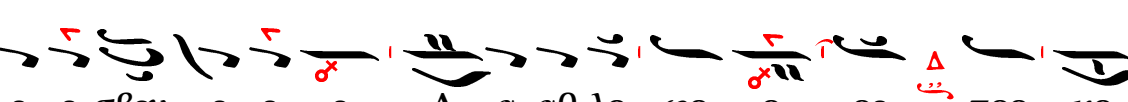
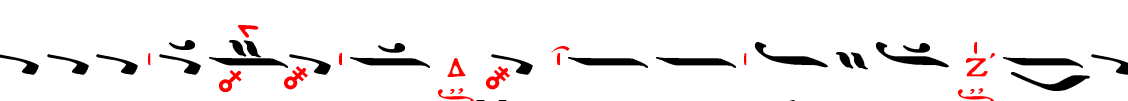
Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

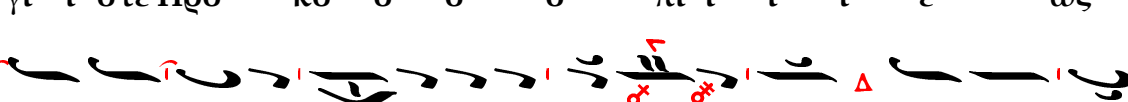
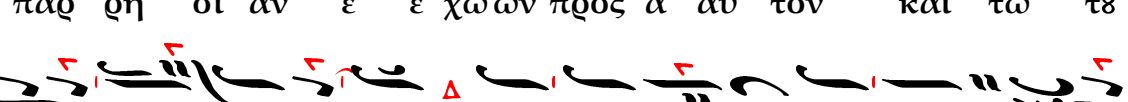
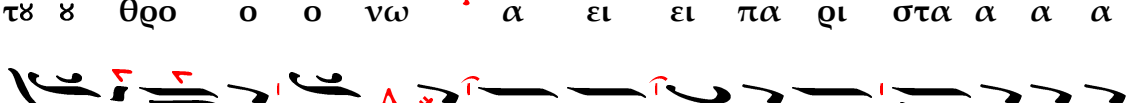
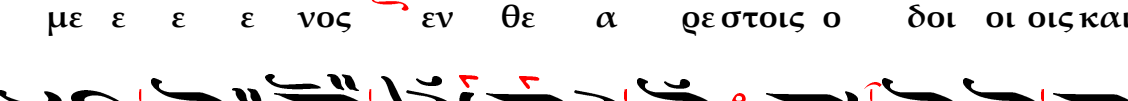
Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

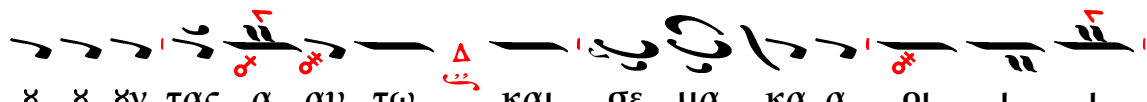
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του

Βυζαντίου.

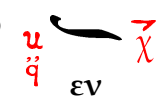

 ς προ κο ο πτω ων εν Θε ε ω παν τας πρε

 ε ε σβευ ε ε ε Α α αθ λο φο ο ρε προ κο

 οπ τει ει ν εν α αυ τω Μαρ τυ ρων κλε ε ος με ε

 γι ι στε Προ κο ο ο ο πι ι ι ι ε ως

 παρ ρη σι αν ε ε χω ων προς α αυ τον και τω τδ

 τδ θρο ο ο νω α ει ει πα ρι στα α α α

 με ε ε ε νος εν θε α ρε στοις ο δοι οι οισ και

 θει αις πρα α α ξε ε ε ε σιν ευ α ρε στδ

 8 8 8 ν τας α αυ τω και σε μα κα α ρι ι ι

 ζο ο ο ον τας

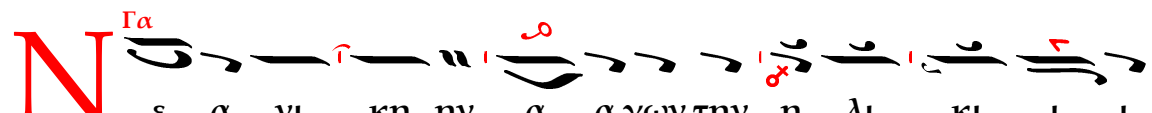
Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

Πα

 ψαλ τη ρι ι ι ω και αι κι θα α α ρα α

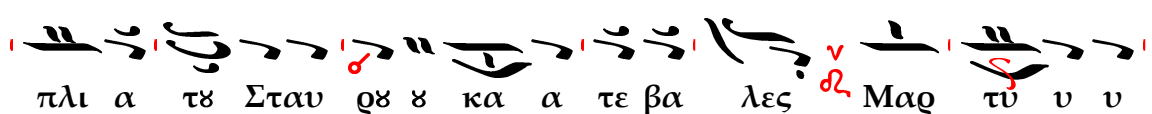
Γερμανοῦ.

N ^{Γα}

 ε α νι κη ην α α γων την η λι κι ι ι

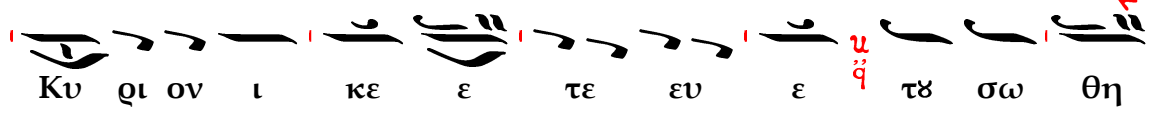
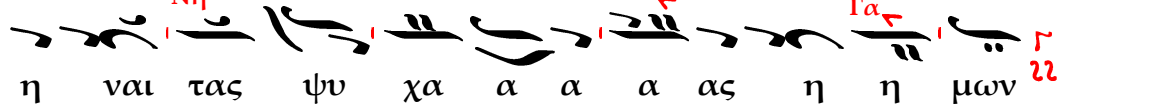
 ι αν ω σπερ ο θε σπε ε σι ι ι ο ος Πα

 α αυ λος εκ των υ ψι ι ι στων το θει ον χα

 ρι σμα α ε δε ε ε ξω και τδ δει ν8

 πο λε μη το ρος τα α θρα α α ση τη πα νο

 πλι α τδ Σταυ ρ8 8 κα α τε βα λες Μαρ τυ υ υ

 ρων το κα α αυ χη μα α θλο φο ο ο ρε ε

 Προ ο ο κο ο πι ι ι ε υ περ η μων προς

 Κυ ρι ον ι κε ε τε ευ ε τδ σω θη

 η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μων

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαις και ο ορ γα α α α νω

Κυπριανού.

Α ι νος τω Θε ω εκ χο ῖ κων χει λε ε ων
 προ ο ο σα δε ε ται ε πι τη θει α α μνη μη η
 σδ Προ κο ο πι ε ε πο ο λυ υ υ α α α α
 θλε Συ γαρ ωφ θης α κραι φνης στρα τι ι ω ω ω της
 τδ λο γδ της πι στε ε ως φαν λι σας εν τω ω
 ω σκαμμα α τι ει δω ω ω λων τα ας μο ο ορ
 φας και νυν προ σε ρει ει σθης τω φε ε γγει τη ης
 Τρι ι ι α α α α δος κα τα πυρ σε ε ε ε ευ
 ων η η μων τας δι α νοι οιας ται αις πρε ε σβει
 αι αις σδ

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α α
 τω τον Κυ ρι ι ι ον

Η ^{Πα} Εκ κλη σι α ση μερον στο λι ι ι σα α
 με ε ε νη ^{Κε} το κρα τος σθ Μαρ τυς του Χρι ι
 στθ ^{Δι} ευ φραι αι αι αι αι νε ε ε ε ται και την
 σην πα γγε ρα στο ον μνη η η μην ^{Δι} κατ α ξι αν ευ
 φη η η μως ^{Πα} κραυ γα ζει ει γε ραι αι αι αι
 ρθ θ θ θ σα ^{Δι} χαι ροις ο τον Πα αυ λο ο ον ζη η
 λω ω ω σας ^{Κε} και τον Σταυ ρον τθ Χρι στθ α
 ρα α α με ε ε ε νος ^{Δι} και τας πα γι ι ι δας
^{Πα} συν τρι ι ι ψα ας του α αν τι πα α α α λου
 χαι ροις Μαρ τυ ρων το καυ χη η μα ^{Κε} και βα σι λε
 ε ων κρα ται αι αι αι ω ω ω ω μα ^{Δι} Προ κο
 πι ε πο λυ υ υ υ υ α α α α ^{Κε} πο
 λυ υ α α θλε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
 ε ^{Δι} υ περ η μων προ ος Κυ ρι ι ον ^{Πα} μη δι α λι
 ι ι πη η ης προ ε σβε ε ευ ων ^{Κε} ως παρ ρη σι
 α αν ε ε ε χων ^{Δι} α θλο φο ρων ε ε γκα λω ω πι

σμα ^Δδ

Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος ^{Νη}δ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^Νδ

Ω ^{Νη} σ περ ο Παυ λο ος τη ην κλη η η σιν ^βδ ^γδ εκ του Θε

ου δε ε ξα α α με ε ε ε νος ^{Νη}δ ^Δδ Μαρ τυς Προ

κο ο ο ο πι ι ι ι ε ^Νδ και προ κο ο πτων

εν Θε ε ω ^Δδ τη του Σταυ ρου πε ποι οι θη η η σει ^Δδ

^{Νη} των τυρ ρα α ανων το δυσ σε ε ε βε ες και των βα

σα α α νων το α πη η νες ^{Νη}δ ^Δδ αν δρει ω ως κα α

τη η η σχυ υ υ υ νας ^{Νη}δ ^Δδ δι ο και με χρι ι ις

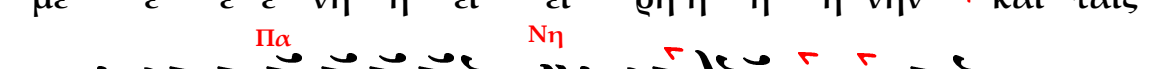
αι μα α τος ^βδ ^γδ αν τι κα τε ε στης προς την α α μα αρ

τι ι ι αν ^{Νη}δ ^Δδ προς α ο ρα α α τους ε ε χθρους αν τα

γω ω νι σα α α α με ε ε ε νος ^Δδ και πρε

σβευ εις α α πα α αυ στως ^{Νη}δ ^Δδ τω λυ τρω τη η η η η

 και Θε ε ω δω ρη θη η ναι ^Δ τη οι κου

 με ε ε ε νη η ει ει ρη η η η νην ^Δ και ταις

 ψυ χαις η ημωντο με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^ν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^ν Ηχος ^Δ ^ν ^Δ Νη ρ

 ε ε σποι να προ σδε ξαι ^Δ τας δε η σει εις των

 δαλων σδ ^ν και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης ^Δ

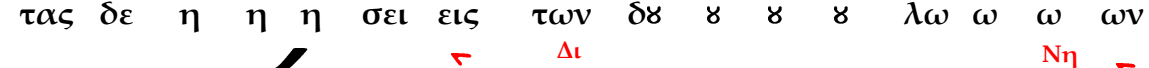
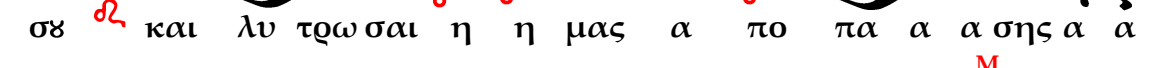
 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως ^ν

^ν Ηχος ^Δ ^ν ^Δ Νη ρ

 Και νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι

 ω νων α μην ^ν

^{Νη} ε ε σποι να α προ ο οσ δε ε ε ε ξαι ^Δ

^{Νη} τας δε η η η σει εις των δα δ δ δ λω ω ω ω

^Δ σδ ^ν και λυ τρωσαι η η μας α πο πα α α σης α α

^{Νη} να αγ κης και θλι ι ι ι ψε ε ε ε ω ω ω

^Μ ως ^ν

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως δο ξ α εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
θρωποις εν δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
α την με γα α λην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

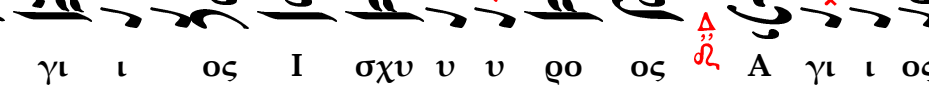

 νων α μ η ην

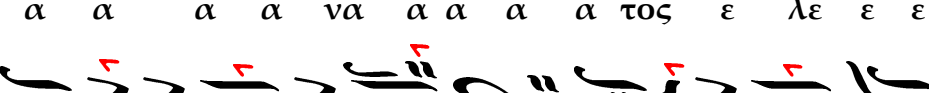
Αγιος θανάτος ελεησον ημας

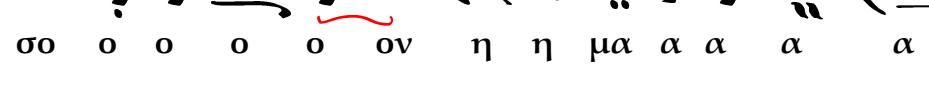
Ἀσματοικόν. $\overline{\chi}$

 α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

 ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἰσχυρός ἐστὶ Διὶ θεῶν

Ο μαρτυς σθ Κυ ρι ε εν τη α θλη σει αυ τσ
το στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ
σθ τσ Θε σ η μων ε χων γαρ την ι σχυν σθ τσ τυ
ραν νσ κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α
νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε
ο Θε ος σω σοντας ψυ χας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Ο τι παν των υ παρ χεις των ποι η μα των
υ περ τε ρα α νυμ νειν σε α ξι ως μη α πο ρυν τες
Θε ο το ο ο κε δω ρε αν αι τς μεν σε Ε
λε η σον η μα α ας

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ελκ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γλλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * * * *

Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δλ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δλ

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δλ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δλ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Mo νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (148'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη

λ8 ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λx 8 ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος Δι-Θ

Ο μαρτυς σx Κυ ρι ε εν τη α θλη σει αυ τx
το στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ
σx τx Θε 8 η μων ε χων γαρ την ι σχυν σx τxς τυ
ραν νxς κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α
νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε
ο Θε ος σω σοντας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Τὰ ἄνω ζητῶν. ᾠχος Δι-Θ.

Τω ζηλω Χριστῶ τῷ θειῷ πυρπολῶ με
νος καὶ ἐν τῷ Σταυρῶ τῷ τιμιῷ φρουρῶ με
νος τῶν ἐχθρῶν τοφρυαγμὰ καὶ τὰ θρασυκαθελες
Προκοπίε καὶ τὴν σεπτὴν ἑκκλησίαν υἱ
ψώσας τὴν πειστέπρον κοππὴν καὶ φωτίζων ἡμᾶς

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-Θ.

Προστάσια τῶν Χριστιανῶν ἀκαταί-
σχυντέ μεσιτεῖα πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετα-
άθετέ μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φώνας ἀλλὰ προφθάσον ὥς ἀγαθή εἰς τὴν
βοηθειαν ἡμῶν τῶν πῖστωσιν κραυγάζον
τῶν σοι τὰ ἀχύνον εἰς πρεσβεύειν καὶ σπεύ-
σον εἰς ἱκεσίαν ἡμῶν προστατεῦσά

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

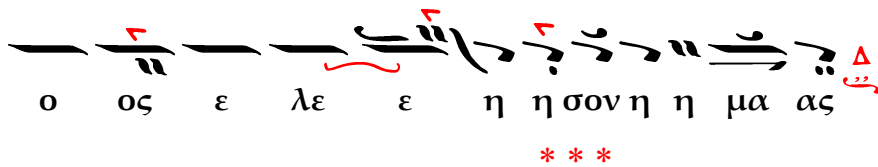
η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Μάρτυρος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

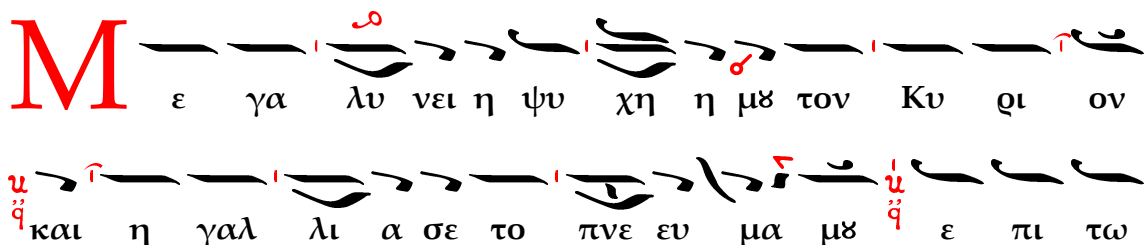
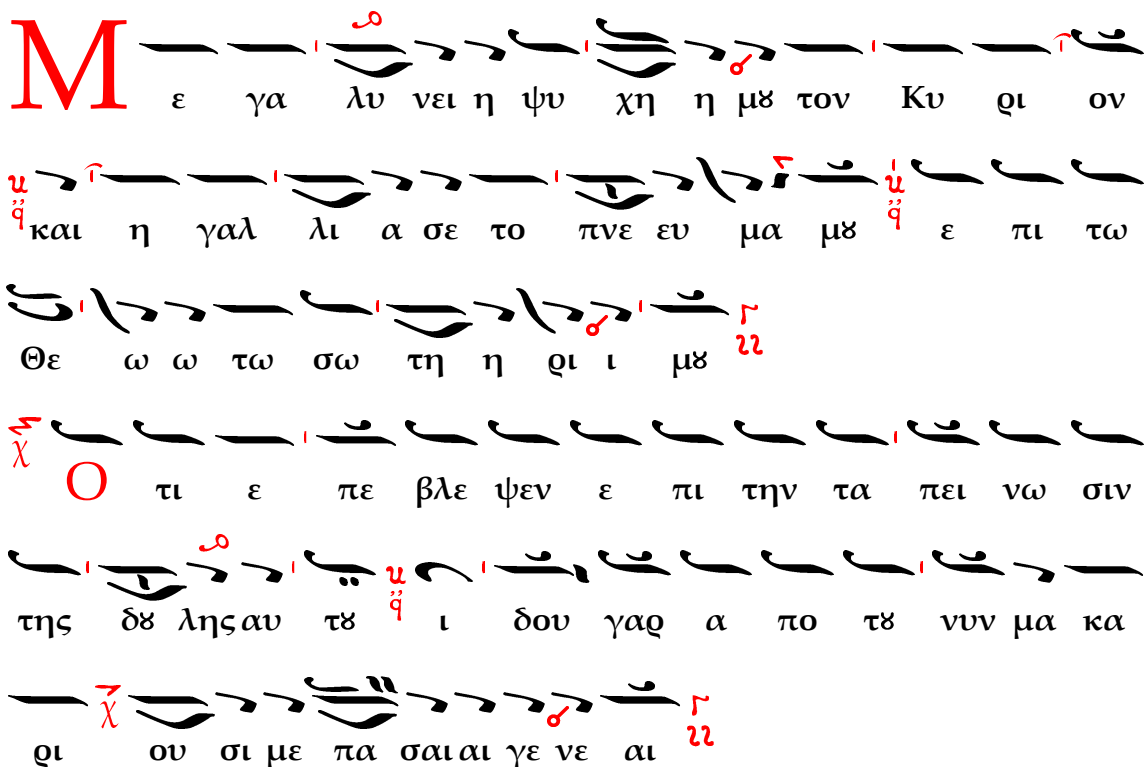
(Λουκ. α').

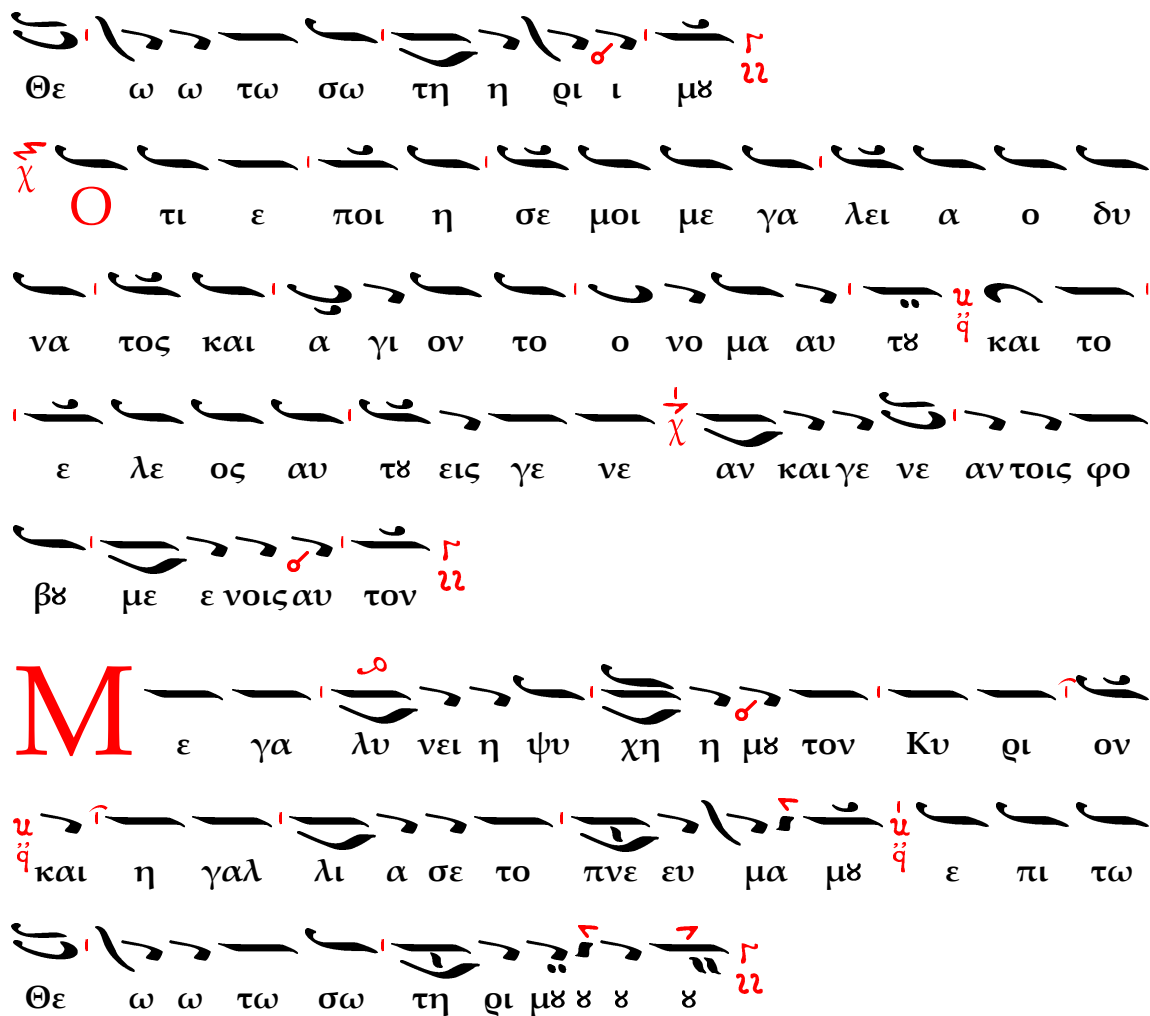
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ὕ Γα ϕ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Α΄ Κορ. β΄ 9-16, γ΄ 1-8)

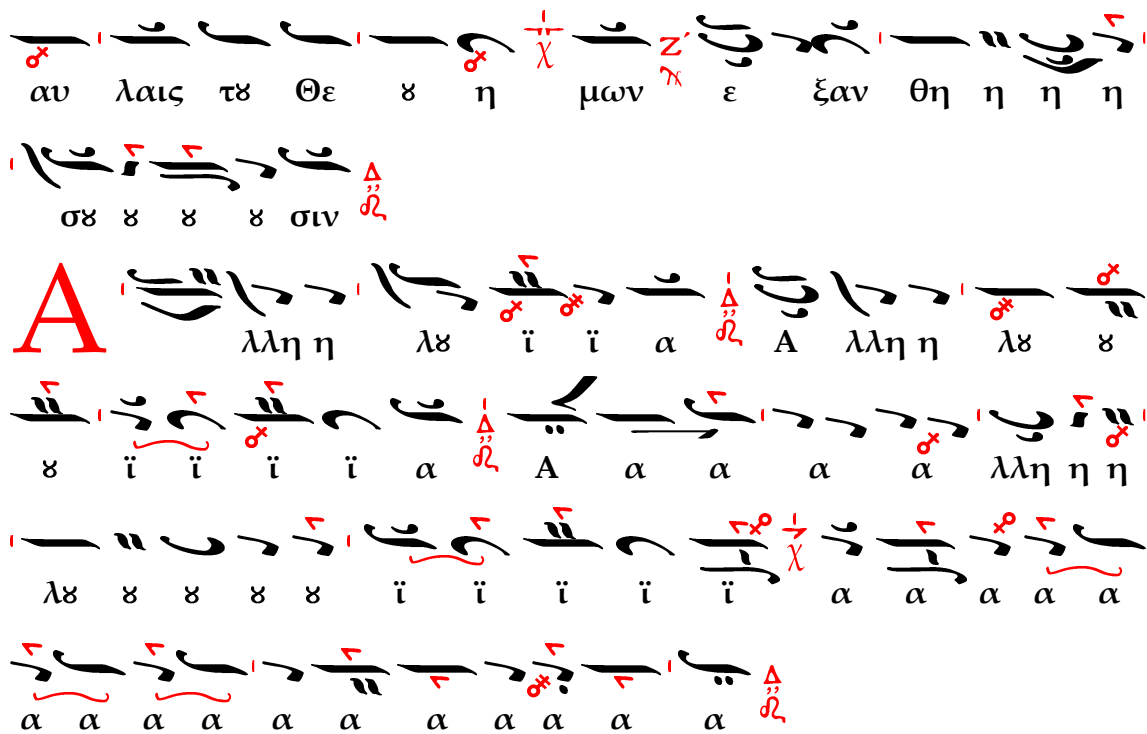
Ἀδελφοί, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. Ἄ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικᾶ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. «Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν;».

Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Καὶ ἐγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε. Ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε. Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε; Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος Δι

A λλη η λ8 ι̣ ι̣ α A λλη η λ8 8
8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α α α λλη η η
λ8 8 8 8 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α
Χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η
σε ε ε ε ται
A λλη η λ8 ι̣ ι̣ α A λλη η λ8 8
8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α α α λλη η η
λ8 8 8 8 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α
Χ Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι 8 εν ταις

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τοῦ ἁγίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(στ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, **18** καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. **19** καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύνამις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. **1** Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν. **2** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας, Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. **16** Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. **17** Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες. Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. **18** Εἶπε δὲ αὐτοῖς. Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. **19** ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. **20** πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι

ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ἦχος ὕψ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι ιοι ιοι ιοι Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι ς

Ο ι ιοι ιοι ιοι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρϝ ϝ ϝ ϝ Χε ρϝ ϝ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
ως ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι
ζω ο ο ποι ιοι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

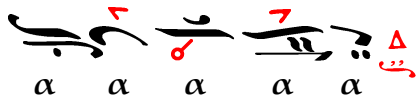
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

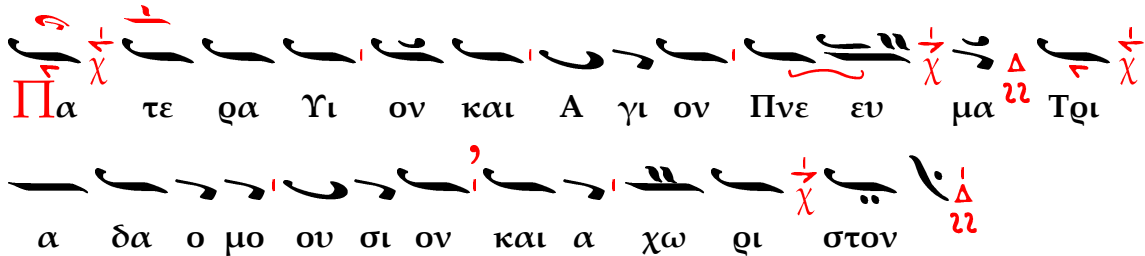
ο ρα α α με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ α α ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

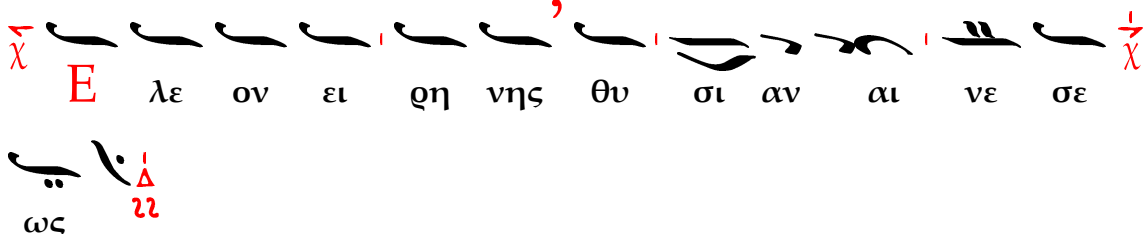
Ἦχος ἰ' Δι' ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ²²

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ⁹

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη ¹

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ²²

Α μη η ην ²²

Α μη η η ην ²²

Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε ¹

εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ²²

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

53

δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε σται

δι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α λιε ε γα λιε γα λιε

λιε γα γα λιε γα λιε ε ε ε λιε γα γα

λιε ε ε λιε γα γα λιε ε ε λιε γα α λιε γα α

γα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου του ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἑλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειρμυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος